

IV. 28 - 30 V démonech zaujatých bojem vzniká pocit ega, a tím i pocit strachu.

VASIŠTHA pokračoval: Brahmá domluvil a zmizel. Bohové chvíli vyčkali v úkrytu a připravili se na nový útok. Obnovený boj mezi bohy a démony byl ještě zuřivější než předtím. Všude po něm zbyla spoušť a zkáza.

Nepřetržité zaujetí bojem vyvolalo ve třech vůdcích démonů prvotní představu „já jsem“. Tak jako zrcadlo odráží předměty, které jsou v jeho blízkosti, tak se jednání jedince odráží v jeho vědomí jako pocit ega. Pokud si však jedinec udržuje „odstup“ a není ztotožněn se svým jednáním, pak pocit ega nevznikne.

Jakmile pocit ega vyvstane, je okamžitě následován touhou prodloužit si život v daném těle a získat bohatství, zdraví či potěšení. Takové touhy démony velmi oslabily. V myslích se jim objevil klam, z něhož vznikly pocity „to je mé“ či „to je mé tělo“, a všechno nevyhnutelně vyústilo v neschopnost dělat to, k čemu byli určeni. Začalo je lákat jídlo a pití. Věci jim skýtaly pocit potěšení, a připravily je tak o jejich svobodu. Se ztrátou svobody zmizela odvaha a oni prožívali strach a obavy. Báli se i pouhé představy, že by mohli v bitvě padnout.

Bohové využili situace a zaútočili. Démonů Dama, Vjála a Kata se zmocnil strach a z boje utekli.

Když armáda démonů viděla, že jejich dříve nepřemožitelní ochránci utekli, morálka ochabla a démoni umírali po tisících.

Jakmile se démon Šambara dozvěděl, že jeho armáda utrpěla krutou porážku, byl vzteky bez sebe a začal zjišťovat, kam se jeho tři nepřemožitelní démoni poděli. Démoni Dama, Vjála a Kata se však báli jeho hněvu a ukryli se před ním v nejhlubším podsvětí.

Služebníci boha smrti Jamy jim poskytli útočiště a dali jim za manželky tři dívky. Démoni žili v podsvětí dlouhý čas, až jednoho dne je navštívil sám Jama. Démoni ho však nepoznali, neprojevili mu náležitou úctu a rozzlobený Jama je vykázal do nejhorších pekel. Po utrpení v mnoha mimolidských vtěleních žijí nyní jako ryby v jednom kašmírském jezeře.